

Geronimo Stilton

Estrella Polar

Geronimo Stilton

**MISTERI
AL PRADO**

Estrella Polar

El nom de Geronimo Stilton i tots els personatges i detalls relacionats amb ell són *copyright*, marca registrada i llicència exclusiva d'Atlantya S.p.A. Tots els drets reservats. Es protegeixen els drets morals de l'autor.

Textos de Geronimo Stilton

Direcció artística: Iacopo Bruno

Coberta de Roberto Ronchi (disseny) i Alessandro Muscillo (color)

Disseny gràfic: Laura Dal Maso / theWorldofDOT

Il·lustracions de les pàgines inicials i finals: Roberto Ronchi (disseny)

i Ennio Bufi MAD5 (disseny pàgina 125), Studio Parlapà i Andrea Cavallini (color)

Mapa: Andrea da Rold (disseny) i Andrea Cavallini (color)

Il·lustracions de la història de Danilo Loizedda (disseny), Antonio Campo (tinta xinesa) i Daria Cerchi (color)

Coordinació artística de Roberta Bianchi

Grafisme de Michela Battaglin

Idea original d'Elisabetta Dami

Títol original: *Caccia al ladro... a Madrid!*

© de la traducció: 2017, David Nel·lo

© 2017, Edizioni Piemme S.p.A., Palazzo Mondadori - Via Mondadori 1, 20090 Segrate - Itàlia

www.geronimostilton.com

International Rights © Atlantya S.p.A., Via Leopardi 8, 20123 Milà - Itàlia
foreignrights@atlantya.it / www.atlantya.com

© 2017, Editorial Planeta S. A.

© 2017, de l'edició en llengua catalana: Grup Editorial 62, s.l.u.

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

www.geronimostilton.cat

Primera edició: setembre del 2017

ISBN: 978-84-9137-334-6

Dipòsit legal: B. 14.088-2017

Imprès a Catalunya

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Stilton és el nom d'un famós formatge anglès. És una marca registrada de l'Associació de Fabricants de Formatge Stilton. Per a més informació, www.stiltoncheese.com

¿ERES TÚ, GERONIMO?

Era una tranquil·la tarda de divendres a Ratalo-
na i jo era al meu **despatx**.

Estava enfeinat, molt enfeinat, vaja, enfeinadí-
sim... buscant una idea extraràtica per a un nou
llibre? **No!**

Comprovant el correu electrònic? **tampoc!**

Buscant un article de bigotis?

Encara menys!

Per ser més exactes, es-
tava fent una **recerca**,
però no tenia res a veure
amb la feina...

AI, PERÒ QUE DESPISTAT!

Encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i sóc el director de *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins. Doncs això, tal com us deia, aquella **tarda** estava molt enfeinat... perquè havia d'ajudar els meus nebots Benjamí i Trappy a fer un treball de l'escola!

—Tiet Ger, gràcies per convidar-nos a la redacció —va exclamar Benjamí, **abraçant-me**.

—Sí, Geronimet, gràcies! Tens un munt de llibres interessants sobre Espanya. Farem un treball

extraràtic! —va afegir **Trappy**.

Mentrestant, **Benjamí** m'havia posat sota el nas un llibre que havia agafat de la prestatgeria.

El va començar a fullejar i me n'anava mostrant les **IL·LUS-**

TRACIONS:

—Quin lloc tan meravellós, tiet Ger! La música flamenca,

Gràcies, tiet Ger!

Mira aquest mapa!

Extraràtic!

el sol, l'art... Ai, com m'agradaria visitar Espanya! Seria extraràtic!

Vaig **SOMRIURE**, feliç davant tant d'entusiasme:
—Potser un dia hi podríem an...

No vaig tenir temps d'acabar la frase perquè va **sonar** el telèfon.

Que estrany! Havia dit a Ratisa, la meva secretària, que em passés només les trucades **molt molt** importants! I doncs... qui podia ser?

Vaig respondre i una veu alegre i melodiosa em va dir, en espanyol:

—¿Geronimo? ¿Geronimo Stilton? ¿Eres tú?
PER MIL FORMATGES DE BOLA, però si jo la coneixia, aquella veu!

—Anita Ratoncita! —vaig exclamar sorprès—. Quina alegria sentir-te! Ai, quant de temps ha passat des que estudiàvem **periodisme** a la universitat!

Benjamí i Trappy van intercanviar una mirada perplexa, mentre jo continuava parlant:

—E s t u d i à v e m

fins a altes hores de la nit..., pre-
paràvem treballs quilomètrics
per als exàmens..., corregíem
síl·laba a síl·laba tots aquells
articles... Ai, **que bé que
ENS HO PASSÀVEM!**

Trappy va comentar en veu
alta:

—Bé? Geronimet, em penso
que vas mig **errat...**

—Com dius, Geronimo, que
t'has menjat un rat? —va pre-
guntar **Anita.**

I jo em vaig posar vermell.

—Ehem, perdona, Anita, és
queestic ajudant els meus ne-
bots en un **treball** que han
de fer. Ves quina casualitat, és
sobre Espanya!

A veure...

Arg!

Interessant!

La meva amiga va deixar anar una rialla, i després va afegir en to **misteriós**:

—Així doncs, la meva trucada no podia ser més oportuna! He, he, he!

A mi se'm van **arissar** els bigotis de curiositat, mentre Ben i Trappy em miraven, cada cop més **INTRIGATS**.

Anita va prosseguir:

—Saps que dirigeixo un diari aquí, a Madrid? Justament et trucava per convidar-te a visitar la meva **redacció**. Per què no em véns a veure aquest cap de setmana?

Anita Ratoncita

Simpàtica i salada, Anita Ratoncita va ser companya d'universitat de Geronimo Stilton. Després es va especialitzar en periodisme i va convertir-se en la directora d'un dels diaris més famosos de Madrid.

Igual que a Geronimo, a Anita li encanten els llibres, la música i el teatre... Vet aquí per què són tan bons amics!

—Ehem, aquest cap de setmana...

No sabia què respondre: era una **invitació extrarràtica**, però havia promès als meus nebots que els ajudaria amb els **deures!**

—És clar que també pots portar els teus nebots. Només faltaria!

—va exclamar Anita—. Una **SORTIDA** així seria una manera ideal de completar el seu treball.

De debò que puc venir amb ells?

En sentir aquelles paraules, Benjamí i Trappy es van mirar, després em van **MIRAR** a mi, amb els bigotis que els tremolaven de l'emoció, i al final es van posar a **SALTIRONAR** al meu voltant, molt engrescats...

—**I tant que sí!**—va respondre Anita.

És una invitació extrarràtica!

Vaig somriure i vaig dir:

—Gràcies per la invitació! Vindrem tots tres amb molt de gust.

—Ja em diràs a quina hora arribareu. Us vindré a buscar a l'**AEROPORT!**—va dir Anita.

Així que vaig , Ben i Trappy em van agafar per les potes i van cridar:

—Visca, visca! Anirem a Espanya!

Em va encantar veure'ls tan feliços!

Però tota aquella alegria es va estroncar perquè algú va **trucar** insistentment a la porta...